2 Ιουνίου 2021

Η Χήρα του Νεομάρτυρος (1905)

/ Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων

Ὁ ἥλιος εἶχε δύσει πρὸ μικροῦ καὶ ἤδη ἤρχισε νὰ νυκτώνῃ. Ὁ Γιάννης ὁ Μουτζούρης, μὲ τὸ γαϊδουράκι του φορτωμένο ξυλάρια καὶ χαμόκλαδα, ἐπέστρεφεν ἀπὸ τὸ χωράφι. Ἀπὸ τὴν μακρὰν ἄμμον τὴν ἐκτεινομένην παρὰ τὸν αἰγιαλόν, εἶχεν ἀναβῇ τὸν λοφίσκον, ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον ἐλεύκαζον τὰ Μνημούρια, ἤτοι τὸ κοιμητήριον, πρὸς δυσμὰς τῆς πολίχνης, καὶ παρεπορεύετο τὸν χαμηλὸν λιθόκτιστον περίβολον, τὸν ὁποῖον εἶχε κτίσει πρὸ ὀλίγου πέριξ τοῦ τάφου ἡ δημοτικὴ ἀρχή.

Ἡ χήρα τοῦ Νεομάρτυρος

Ἡ σελήνη ἔφεγγεν ἀποβραδύς. Ἔσωθεν τοῦ μικροῦ τοίχου, ὁ μπαρμπα-Γιάννης εἶδε μίαν σκιὰν νὰ ἵσταται ἄνωθεν ἑνὸς τάφου, καὶ πότε νὰ κλίνῃ εἰς τὰ ἐμπρός, ὡς νὰ ἔκαμνε γονυκλισίας, ἢ νὰ ἔσκαπτε τὴν πικρὰν μουχλιασμένην γῆν. Ὁ Γιάννης ἐπαραξενεύθη. Ἐστάθη μίαν στιγμὴν κ᾽ ἐκοίταξεν. Ἔπειτα ἐφώναξεν εἰς τὸ ὀνάριόν του, τὸ ὁποῖον εἶχε προβῆ ὀλίγα βήματα, τὴν συνήθη συλλαβὴν εἰς ἣν ὑπήκουεν ἐκεῖνο διὰ νὰ σταθῇ. Τὸ ζῷον ἐσταμάτησε, καὶ ὁ Γιάννης, περίεργος ἔτρεξε πρὸς τὴν πύλην τοῦ Κοιμητηρίου.

Δὲν εἶχον παρέλθει τρία ἔτη ἀφότου εἶχε κατασκευασθῇ ἡ πύλη αὕτη, ὅτε εἶχε κτισθῇ ὁ περίβολος, καὶ τὸ ἓν θυρόφυλλον τῆς πύλης εἶχεν ἐκριζωθῇ ἤδη ἀπὸ τοὺς στρόφιγγάς του κ᾽ ἔκειτο καταγῆς. Ὁ Γιάννης ὁ Μουτζούρης εἰσῆλθεν, ἔκαμε τὸν σταυρόν του πρὸς τοὺς σταυροὺς καὶ τοὺς τάφους, καὶ μὲ τὰ τσαρούχια του τὰ σφιχτοδεμένα περὶ τὰ σφυρά, μὲ τὸ ἐλαφρὸν βῆμά του, ἔφθασε πλησίον τοῦ ὁρωμένου ἀνθρώπου, ὅστις ἀνύποπτος καὶ ἔκδοτος εἰς τοὺς ἰδίους λογισμούς του, ἐξηκολούθει νὰ κάμνῃ σταυροὺς καὶ μετανοίας ἐπάνω εἰς τὸ νεκρικὸν χῶμα. Ὅταν ἐπλησίασεν ὁ μπαρμπα-Γιάννης εἶδεν ὅτι ὁ τάφος, ἐπάνω τοῦ ὁποίου ἵστατο ὁ ξένος, ἐφαίνετο εἰς τὸ φέγγος τῆς σελήνης πολὺ νεοσκαφής, ὁ δὲ ἄνθρωπος ἔφερε

σχεδὸν ὡς σχῆμα καλογήρου. Ἐφόρει ράσον, πλὴν ὄχι καλυμμαύχιον, ἀλλὰ μαύρην σκούφιαν.

(περισσότερα...)